

135

Oct. hng

Halotti
Temetésok
való
Enekek

4694.

N. M.

135.

Od. Hung.

I

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HALOTTJ

1

~~HALOTTJ~~

TEMETÉSEKRE

valo

ÉNEKEK.

OS

Országos Széchenyi

Museo
Hungarico

1694

Böles Syrak. 7. vs. 40.

Minden eslekedésidben, meg em-
lékezéssel a te utolsó dolgaid-
ról, és örökké nem rétkerzel.

Halotti Énekek. ^{2.}

2

1) Nota: Ier temessük el a testet.

Adgy üdvösséges ki mólást, Ur
Isten és el nyugorást, lelkünk
szerent jól meg halást, halá-
lunkig igaz vallást.

Nincs itt marado városunk, Men-
nyégben leszen lakásunk, ily
jó reményben vagyunk, örök
életet kívánunk.

Ez földön olyan életünk, mint az
virág, melyet nézünk, mert el
változik életünk, és koporoban
tétetünk.

Rothadando test engészik földé,
ismét el változik lelkünk Isten
ben nyugorzik míg ez világ el
végrödik.

Erty

4
Ertelmünk nincs ebből nekünk,
mikor végződik életünk, azért mi-
nyájunknak hisztünk, hogy minden-
kor készek legyünk.

Ezért egész készülettel várjuk kris-
tus igaz küttel, hogy ki mul-
lyunk nagy örömmel, és vigad-
gyunk a Szentekkel.

Penki magác el ne bízza, lelket I-
sternek ajánlya, és bizodalom-
mal vallya, hogy ötet Meny-
ben meg láttya.

Oly nagy dűesőségek leszen, hívek-
nek az Itéletben, hogy fel támad-
nak az testben, és mennek örök
életben.

Isternek kegyelmes Szava, híveket
akkor bé hívja, örökké való ország-
ra, az Argyali társaságra.

J.P.

Istennel örökké leszünk, lelkestől
testestől élünk, és nagy dűesőség-
ben lesünk, melyben viny nélkül örülünk.

Dics őrtessel Atya Isten, Szent Fiad
által Mennyégben, vigasztal meg
Szent Lelkessel, örökkön örökké Amen.

o Más.

2) Nota: Ier temesünk el a testet.

A' Kegyes Isten jó-volta, s. réánk
való kegyes gondja, életünket
változtatya, hatal által meg
nyugottya.

De az után fel támasztya, halál völ-
gyében nem hagyta, az Egekben bé
glántallya, boldogsággal meg ujjíttya.

Vissen a nyugodalomban, Mennyei la-
kodalomban, Völegény ágas há-
zában, a Szentek társaságban.

Azert

Azért kik halandók vagyunk,
és a fel támadást tudgyuk, s. az
örök életet várjuk, Isten Szün-
telen imádjuk.

2. Ejjel és Nappal. képbüllyünk, minde
orán ébren leggyünk, hogy ha jó-
vend Völegényünk, képbüledenek
ne leggyünk.

1. Az Ur Kristusis dűserjűk, joroltrac
el ne felejtűk, söt oránkenc em-
legenyűk, és mindeneknek hirdenyűk.

Igy várhatyuk nagy örömmel, hozzan
az halált víz kedvel, nem terhel
tetven bűnökkel, lipzen lerkűnk
csendességgel.

Nagy vijaság ez mű nekűnk, ha-
ekkeppen temettetűnk; mert is-
méc életre mégyűnk, s. örökké
Kristussal leggyűnk.

Ha
2

Ha meg hal hát Atyánk fia, ki
ugy élet, mint Isten fia, ne bán-
kodgyunk semmit rajta, mert
van csendes nyugodalma.

A' mi dolgunk nyomoruság, az övé je-
dij vijaság; Legyen velűnk az
nyaság, jövendőben nyalmanaság.

Adgya Isten lerkűnk javat, kalá-
lunk után orstágat, lachassuk
nagy boldogságat, örökkön örök-
ké, Amen.

3) o Más.

Az örök élet abban al, hogy meg
ismerjűk az Atya Isten, egy Isten-
nek lenni, és ^{ismerjűk} ~~ismerjűk~~ az
Jesus Kristusis.

Ki ismeri az egy Isten, és az eo Isten Fi-
át az Ur Kristus! Az emberek előtt
emöl mindenkor vallást kell tennj.

Er

Ez mellet meg kívántak, a ke-
gyes is üdvösséges élet, s. Isteni
félelem, melynek hasznos kereseti
vagyon.

Ennek gyümölese. Szeretet. Szeret-
nünk kel. Istenünket szívöl, és tel-
lyes lélekből, a mű Urunk Jesus
Krisztus által.

De valaki atyafiát, nem szereti, ha-
zug is nem igaz. Kereszük hác
egymást had legyünk az. Tör-
vény bé tölcői.

Igy várhatyuk nagy jutalmát, ez
világon való életünknek, mely az
örök élet, a melynek soha vége
nem léfien.

Léfien pedig abban öröm, a lélekek-
tellyes csendesség, kívánt boldog-
sága, melynek soha nem léf változ-
hat.

Azt ember szemmel nem látta, sem
hallotta, sem gondolta soha, miné-
mű nagy jókat, Isten szerzet ö-
tet szeretiknek.

Azért az örök életben, mint Angya-
lok léfünk dücsőségben. többé
meg sem halnak, de Istenél
örökké vigadunk.

Ez reményben voltakak, a kris-
tusól fogva mind eddiglen, min-
den keresztyének, Műis ebben
végig meg maradgyunk.

4) Más.

Az Ur Istennek jó-akarattából, Szent
Igéjének hallásából, tudgyuk immár
üdvösségünkről, lelkünk boldogságá-
ról nem kel rettegni a pokolbeli ör-
dögstől, mert eo meg jofiatott minden erjé-
től.

Az
E

Az Isten ez világot meg száná, ^{Len}
 Fia által megis váltá, halál dia-
 dalmát meg vonta, lelkünket meg
 nyugotá, kegyelmében és kedvében
 juttatá, a széles világon ezt pro-
 dikáltatá.

Ez világból ugyan ^{mi} ki mulunk, lelkün-
 ket Istennek meg adgyuk, restánket
 a földnek hadgyuk, de ismét fel-
 támadunk, dűcsöségeseb restel min-
 most vagyunk, haltratatlanságra
 mind el változtatunk.

Hallatik hertelen Trombita szó, eljő az
 Ur Nagja mint lopó, itelő kétkben
 ül a Biro, az ember lesz kámado,
 kik jól éltek lesz örömek állandó
 boldogságok örökké meg maradandó

Olyan mulando penig' ez világ, mi-
 len it élünk mint a virág, ^{ki ha}
^{mellyet} ^{meg}

nap meg süc ~~el~~ el hervad, söt egép-
 szen el szarad, de ha kinek tetzik
 itt az igazság, jóvendőben neki lé-
 szen irgalmaság.

Azért csak álom léssen halálunk, bün-
 söl léssen szabadulásunk, mert meg
 holt ereztünk Jézusunk, Idvezítő kris-
 tusunk, és mikor el jóvend utolsó
 napunk, léssen a menyorság öro-
 kös Várunk.

Vigan mégyünk hát Ur Isten hozzád,
 mert reménségünk néz csak rád;
 néz te is Szent Atyánk mű reánk,
 ha nekünk adtad Szent Fiad, ki
 által mi nekünk ajárlottad magad,
 közöllyed velünk ez utáni irgalmad.

Kérünk ^{„Isten mű} ^{tegedet} ^{„Isten mű} ^{tegedet} Szent Or-
 ságodban vigy bé minket, ^{ad meg}
 igért örökségünket, amaz nagy dűcsöte-
 get

get, melyet képvisel te benned kin
 vökt, kik a Krisztus által hozzád képviselnek
 Légyen áldás te néked Atyáknak
 Szent Fiadrakis mű Uraknak, és
 és Szent Spirájának, kit az Sztivek
 mádznak, és a Szent Annyalokis
 udvarolnak, kik az Boldogságban
 örökké vigadnak.

Más.

5) Nota: Meg szabadulcom máx:

Biz. ontalan voltak világ állapotya-
 nak, változását látjuk m minden
 állatoknak, kik ma egészségben vad-
 nak, holnap esnek, sorkabam az ha-
 lálnak.

Ne örüljön tehát senki gazdagsá-
 nak, ékes természetnek, se szép ifjusá-
 gának, szép öltözetnek, ezüstnek, ar-
 nak, mert azok mind el mulnak.

Víz

Vízi buborékhoz mű életünk hason-
 lo, mezsi virággal egyszerre mind el
 mulando, nintsen ez világon oly erős
 alkotmány, mely lehetne állandó.

Ha máé Isten adta, holnapot nem igér-
 te, minden napjainkat bizonyos szám-
 ban vette, hogy jó egészségben, háár eszter-
 döt éljünk, talám azt nem engedte.

Amnyiban Boldogbak a' mezsi virágok,
 kertbeli szép rosák, szép füvek, kulinok,
 mert semmit nem félnek, s. nem fo-
 káig' élnek, vagyon nekik határok.

Tavas melegitől igen szépen m-
 dulnak, esőben ujjulnak, idején
 virágoznak, Nyarban el lankad-
 nak, hideg öfve kelve, egyszer-
 mind el hervadnak.

Nemad

Nem így vagyunk dolgunk, nekünk
 meg gondoljunk; kemény száma
 dásunk bizonytalan halálunk
 tudgyuk míg élünk, de az nyilván
 gyon, hogy egyszer meg kel halunk

Eltő orájáki sületésünk napjának, ja
 sával kezdjük el, eleit ez világnak
 jaj lépén közepi, jaj lépén vége
 a mű ki mulásunknak.

~~És~~ Artisan tudhatjuk temetésünk ho
 lépén, sírveséges lépén, vagy gyatár
 tos lépén, talám az Vadaknak, Egi m
 daraknak, sasok koporsók lépén.

Ne ragaszkodgyunk hat oly igen ez va
 lástoz, földhöz, vér az Isten, ne bírnak
 tartásunkhoz, mert mikoron el jo
 az utolsó oránk, üdvesség az nek
 hoz.

Nm

Ninesenis mű nekünk itt marado vá-
 runk, a példák tanítják, parán-
 dokság járásnak, ha most rigan
 lakunk, né talám az Uról, majdán
 meg szollittatunk.

Meg kérdik az után mint éltünk ez
 világban, igazán jártunké; a mű
 hivatalunkban, bánot adunk ar-
 rol, mit el vesztettünk, az Ur Ta-
 lentumában.

Felebarátunkot ha meg küssebbitec-
 tük, hírében, nevében, ok nélkül meg
 sértettük, az elő Istennek kemény
 ítéleht soha el nem kerüljük.

Minden ember azért magát meg ol-
 talmarrá, ragalmazó szótól nyel-
 vet meg tartoztatta, el vesztendő kim-
 esét, aranyt, ezüstt, lelket el ne árulja.

Halp

Halando voltaírol gyakorta gondolkodgyék, maga el felejtve semmi ne eslekedgyék, Isten biztosságát, vel meg bántarát, arról meg emlékezzen.

6) Más.

Nota: Christustoz készülok szerelmű

Bünnök az eo Soldgya, örök hataltudgyuk, ez világ mely csalárd az is nyilván láttunk, világ végén vagyunk gyakorta gondollyuk, de ma életünket csak ritkán jobbittunk.

Azért emlékezünk a mű halálunkról, vagyunk példát immár ennyi meg halálunkról, tanollyunk naponként az eo példájokról, minnyájunknak bizontalorájáról.

Rövid életünkről szűkség emlékezni mely hamar ki mulunk arról értekezünk, de jöképpen mikor közülünk

lünk

lünk temetünk; az Ur ad életet, s eo vette el tollunk.

Ennek példájával mostis tanítatunk, kit előttünk halva koporsóban láttunk, hogy mű is ez földön meg nem maradhatunk; Ezt az Ur adta volt s. eo vette el tollunk.

Vala kívánatos élete mű nekünk, kedves kellemetes sokaknak mű köztünk, ~~de~~ im, ^{mely} hertelenül vétették el tollunk; De az Ur adta volt s. eo vette el tollunk.

Éz volt bizonyára Isten akarattya, hogy ötece közüllünk mostan ki szállítsa, s. gyasvos koporsóban ötece be szállítsa, az Ur adta volt ezt s. eo vette el tollunk. em szűkség hát nekünk ötece kesergenünk, mert csak ideig van társasága tollunk, jó nyujodalomra költözött el tollunk; ezt az Ur adta volt s. eo vette el tollunk.

Példa
3

Példa és vigasztalás legyen inkább nekünk, mikor halottnak számítottunk, mert ez biztosságot ad nekünk, hogy fel támasztjuk; az Úr pedig életet s. eo vérsi el töllünk.

De ismét a földből elé állítatunk, Isten által mikor szólítottunk, az Úrtól életre mind fel támasztatunk és az után többé soha meg nem halunk.

Légyen azért nekünk az halál elmé-
ben, melyről gondolkodván vigyázzunk
lelkünkben, utolsó óráink is fogadjunk
szívünkben, hogy ne találtsunk
képtelenségben.

Bizonytalan s. rövid e földön életünk
a melyet gyakorolva eszünkben ved-
tünk, mert majd minden napra, ha
megtetnek köztünk; az Úr ad életet
s. eo vérsi el töllünk.

10 18.
A földnek gyomrában be tetik ter-
tünk, de Isten markában lépzen a
mi lelkünk, és az ítéletkor meg ele-
venedünk életet ad vízont, ki el
vérsi töllünk.

Légyen az Nagy Urnak kedves aka-
rattya, úgy legyen mindenben vala-
mint akarja, ha élünk s. ha halunk,
az eo bötes tanácsa, de tudgyuk
bizonytal nem hágy az halálba.

Azért mind fejenként lelki buzgóság-
gal, a mi Istenünknek alázatossá-
gal, tégyünk dicséretet egy szívvel és
szájjal, hogy mi véánk vigyáz ilyen
jó voltával.

Jövel Izráelnek Katalmas Vöröre, jö-
vel embereknek kegyes teremtye,
jövel és ne kisével Seregek Istenre,
de hozzád hiáltunk rekénes híveidre.

Statal

Hatalmas kezében ajánljuk lel-
künket, te attad testünkben jól
tudgyuk ezeket, é földön éltünk
ben te tágláltál minket halá-
lunk oraján bátoris szívünket.

MÁS.

Nota: Jer. temessük el a testet.

Christusnak hű keresztvevő, illik ezt
nekünk meg tudni, hogy mindennek
meg kel halál, halál által üdvözül.

Adámnak nagy rétké miatt, halál által
la minnyájunkra, mikénc régi A-
tyánkra, úgy a mi maradékainkra.

De mű kik Kristusban hiszünk, halá-
tól semmit ne féljünk, sőt ily remé-
ségben légyünk, halálból életbe megyünk.

Te hát nem szélség bántkodunk, az hi-
talon tránkornunk, és pogány mo-
hajgatunk, reménség nélkül maradunk.

Kik még ez Világon élünk, ez legyen
jó gondunk nekünk, hogy a bűnnek
véget vessünk, és az Ur Kristusban
hidgyünk.

A' bűn ellen kel vigyáznunk, és az ellen
tusakodunk, de gyakorta mádkoz-
nunk, hogy kísértetben ne jussunk.

El kel hagyunk minden gonoszt, irigy-
séget, rágalmazást, gyűlölséget, harag-
tartást, sokféle Bálvány imádat.

Részegegtől, tobzodástól, ez világi sok
gondoktól, életnek nagy munkájá-
tól, ojjuk magunkat azoktól.

Mértikletességben éljünk, és józanságot
kövessünk, Kent jambor életbe ne-
zünk, kegyességre ügyekerrünk.

Ha kik ezekben maradnak, és igaz hit-
ben ki mulnak, bizonyos el nem kár-
loznak, örök életet várhatnak. Mű

Azért kegyes segítségünk, Édes Jezu-
sunk légy mellettünk, mikor pally-
kot mi el végezzük, lelkünk ju-
salmát ad meg nekünk.

9) Más.
Emlékezni méltó arról, mi sorban
vagyon az ember, el most, majd meg-
hal, oda lépzen, volt: s. mi mar. minten
tegnapi napon volt eleveniségben,
majdon véretek a Sírben.

Azt jól tudgyuk meg kel halnunk, ez
világból ki kel mullaunk, itt nem le-
het sokáig laknunk; miy itt mara-
dunk, mulando életünket meg job-
bítsuk, hogy boldogságra juttassunk.

Hadgyunk békét kevelységnek, Ter-
nyörűségének, ismerjük magunkat
gyarlóknak, értleneknek, az mai

got ha nekünk engedtek, az holna-
got nem igérték.

De halasszuk napról napra, meg té-
résünket sokára, mert az kálálak
és oráját, senki nem tudja, az em-
bert Isten hertelen szollitya, s. csak
hamar meg kel halnia.

Sok példákban tanít Isten, mint jár
az Iffin és Gazdag, jól jvalkodik
gazdagságában, Iffin ájában, kik
Isten lelkeket meg kívánja, temeté-
sek ~~le~~ pokolba.

Isten jelő minden rendek, kik még is
ez földön élünk, bűnünkből ki termi
siérésünk, kegyesen illyünk, mert igen
jél mulik,
hamar, életünk, világi gyönyörűségünk.

Rövid embernek élete, kit Apyronyi állat
szüle, telyes nyaralyakkal ideje, min-
den ösvénye, mint merobéli virágbanak
szépsége, így mulik ember élete.

Azért képen ez világban, élünk minden orában, és ha bé állunk gyónásban, hidgyünk Krisztusban, hogy mikor a mű lelkünket megken, még adhatunk bátorsággal.

10.

Más.

Nota: Keresztények kik Krisztusban.

Emlíkezünk mi Kereszténynek, hogy meg halunk, más mint egyébek, de élünk ez földön Istennek, mennyében lesz élete lelkünknek.

Ne irassuk hát úgy az Hólokat, mint Pogányok régen Pogányokat, rendezük úgy minden dolgainkat, hogy ne sérassuk a földi jókat.

Hidgyük Jést iratunk hogy meg holt fel támadott úgy mint meg mondta volt, hogy ha más a bűnnek meg

halunk, sejtis. lelki halálról is jelleme.

Mint Adámrol az halál származott, úgy az Krisztus örök életet hozott, leg' először is eo fel támadott. s. az életre nekünk utat nyitott.

A' Krisztusban hát kik el nyugosznak, azok itéletkor fel támadnak, eleiben vitetnek Urunknak, és job keze felől állítatnak.

Végre Krisztus országában mennék, mellyis képzitett az hívőknek, holott Isten ök dűcsöittek, és végs nélkül edgyütt örvendenek.

Hát kik hívők vagyunk fel sorakozunk, arra vigyázzunk, hogy ne vétkeskedünk, a' kegyes életre ügykedünk, hogy mennyében jutalmat vehessünk.

Ha
2

Ha viselőük Adám ábrázatját, és
 Árusnakis hordozzuk igazát, me-
 a Test s. Vér, az Isten orvátját, ne-
 birtalysa semmi dolozsáját.

Ezekre kell vigyaznunk mindenkor,
 hogy Istennel lekerünk minden-
 kor, mert fel támadunk az Isten-
 kor és mi mind el változtatunk akkor.

III. B.A. Más.

Emlékezzünk mostan a szomorú ha-
 lálról, emlékezzünk az halálnak, o-
 rövid orájáról. Emlékezzél ember-
 i állac, arról hogy meg kell halnod.

Ember el változik, mint a mezei virág,
 a mely reggel meg viragzik, de este
 vére el hervad. Emlékezzél ember-
 oról, hogy csak hamar meg kell halnod.
 Meritelen jöveünk a mi Anyánk me-
 kéből, földből lőveünk, földé ismét

mind

minnyájan el változunk. Emlékezzél
 emberi állac, arról hogy meg kell halnod.

Senki azt nem tudja, mikor lépzen ha-
 lála, az idejét s. az oráját, senki meg
 nem tudhatja. Emlékezzél ember ar-
 rol, hogy csak hamar meg kell halnod.

Azért így vigyazunk, mint a Krisztus
 meg mondta, mert nem tudjuk hogy
 ha reggel, avagy ~~hogy~~ este lépzen
 emlékezzél emberi állac arról hogy
 meg kell halnod.

A Krisztus az élet, és eo az fel táma-
 dás, az kik eotet hittel várják, meg
 nem szégyenülhetnek. Emlékezzél em-
 ber arról, hogy csak hamar meg kell halnod.
 Azért szükség nekünk ezekről emléke-
 mi, s. vizan várni halálunkra, az Is-
 tennek szent hit. Emlékezzél emberi
 állac arról hogy meg kell halnod.

Más

12)

Más.

Nota:

Halando Emberek kiki most:

Emlékezünk mostan utolsó napunk
ról, a mi halálunknak bizonyos volt
tárol, s. annak bizonytalan rövid ha
táráról.

Igen bizonytalan ember állapota, ol
lyan mint az árnyék az embernek
napja, mely hamar el mulik, azt
mindent láthatja.

Olyan mint az álom élete embernek
és olyan mint a fű, mely reggel
virágzik de este ha meg asz, tűz
égettetik.

Az embernek napja, mint a Peres napja
csak hamar el telik, bár ne is szán
lállya, de a miként szolgál, úgy
szem jutalma.

Mely kúsim a Cepp víz, olyan a mi
pünk, és mely kúsim a Mák, akkora
életünk, alig vesztük észre, hát el
tölc életünk.

Mint
2

31
16

Mint a füst a péltől hamar el o
tatik, és mint a Kőd, a Nap fényé
vel verezik, a mi életünk is hamar
végeztetik.

Mint az futo Kővet, sietünk félünk
ra, s. olyan is életünk, mint stajo
nak nyoma, mint Madárnak ut
ya, és a Nyilmak nyoma.

Olyan mint az harmat, embernek éle
te, mely reggel a földnek le esik
szimere, de el szárad mikélyt éri a
Nap fénye.

Liesoda az élet melyben ember bi
zik, olyan mint a párah, mely
kevésé láttik, de hamar el mu
lik, s. mi volt, meg sem tetzik.

Itt ragaszkodunk hát a mi életünkhez,
mert minden bizonytal, nem biaba
tunk ehez, sem ez földön gyűjtöt e
gyéb drága kintshoz.

Mint
2

Nimesen ez világon maradványok
 lyünk, nimesen maradványok váro-
 sunk mi nekünk, állandó Haza-
 koc az Egen keressük.

Itt hogy ideiglen minke az Ur Istent
 hogy az Jesus Krisztust tanoljuk
 életünkben, az Istent pediglen dicse-
 jük lélekben.

Órrossan vigyázzunk, azért életünkben
 meg ne csalljon ördög sok kísértésben
 az Ió Istent kerjük erre hogy te-
 gellyen.

Tanoljuk naponként Istennek igye-
 elménkben fogassuk, drága Hent
 beszéde, hogy a' Jesus Krisztust is-
 mertessük onnét.

Bátorságos ember ki Krisztust ismeri,
 nem fél az ördög től, mert Istent
 gitti, az haláltól sem fél, mert Kris-
 tus fel költi.

Illik.

Illik hát vigyázzni az Urnak Nagja-
 ra, hogy mindenkor képek legyünk
 halálunkra, mert nem tudjuk mi-
 kor lesz annak órája.

Hogy ha így vigyázzunk, meg haljuk
 ez sokat: Jövelek el immár bir-
 mi az Országot, mely nektek Istentől
 régen fundálatott.

Dicsőrecc Átyának az Ur Kristus által;
 Ki így meg vigasztal, a' fel támas-
 tással, hogy más örökké élünk
 Bent Hával.

13) 0 MÁS.

Nota: Oh te keresztyn ember kerkeny!

Telette drága dolog az igaz kegyes-
 ség, az Isteni féltelm, igen nagy böl-
 eség, azért lebot mindenkor I-
 stemmel kedvesség, Szadagmak
 és Kegéynek, lélekben esendőség.

Világ

Világ meg utalása, kezdeti az jonak, ki
békét hágy ez világ' mulando jóvána
nem kap kintsen s. nem örül, se
gazdagságnak, szűtségre is nem
vagy; jutalma lesz annak.

De a kik a sok kintec magoknak
szerezik, minden kedvek és gondjok
azon hánkodik; Itten poron solat
hát könnyen el mellőzik, s. mikor
kintt kellene, kevés hasznát veszik.

Ha ez világ' tiéd is, abból hogy, ély nem
ad; meg kel halnod is mindent
kedved ellen el hadz, akkor íret
s. másért, semmit ér a pénz latz, jó
lesz ha vagyondból szűkséges helyre
hatsz.

Bár sok Arany s. Ezüsttel nagy ládák
meg töles, bár sürgősség is abból jó
helyekre ne köles, de annak meg
kel lenni, hogy koporsóra köles.

edgy aranc meg hal, szegény, gaz-
dags, s. bolond, és böles.

Kevély gazdags sota mint értetlenség
nélkül, mert ha kintsen igen kap, az
éztől meg szűkül, azt alitva örökké
hogy Harában örül, de reménségbe
kívül szalomban merül.

Fris palota, nagy fel ház, el romol a kö-
vár, a' szu, mely is tűz ellen, nem tart
semmit a' Zár, semmit nem bír az em-
ber melyben nem lehet kár, de ha
gazdags Itten fel, mennyi kintec vár.

Meg a' gorbolis Itten fel veszi a' szegényt,
de az is ugy ha jól él, s. meg tartva
a' Torvént, azon könnyörül Itten ki
bünből fel serkent, utálva peng az
Ur, a' dus gazdags fősvent.

Ha ki kegyességben él, erőszakról ne fél,
Itten a' te oltalmad, jó reménségben
ély, ha jól ves a' szegénnyel gazdags
fretip

pietést vély, a' drága üdöberis ál-
 dást bőven remély.

Az Istentelen ember csak a' földnek d-
 ha, dűsöség nélkül el hull, mint a'
 fának mota, de ki Istenben bízik ne-
 lesz kára soha, ha meg halis fel-
 támad: s. leszen boldogsága.

Ily sorsa van embernek: ki ki mint ker-
 telkének üdvességé azoaképpen leszen
 gazdags, szegény, nyomoru, ha az-
 Isten felé, egyaránc lesznek mikor
 Krisztus meg itéli.

Azért mű keresztgyerek kik Krisztusban
 hívünk, ez világon igazán is Izzann
 éllyünk; hogy mikoron el jövend lelki
 Völégényünk, az eo Ágyas házában, u-
 le be' mekésünk.

IV) Más. xl. Polcar.

Nota: Boldog az ilyen ember az Istenben
 Felséges Isten várunk reménséggel, a'
 talmad alatt nyugvunk békességgel.

De kérünk téged hogy légy segítség-
 gel, hogy meg ne bánjunk békételen-
 séggel.

Boldog, ki hiszen az eo Istenében, is
 reménsége vagyon kegyelmében, nem
 bírákodik emberi erőben, mert változár-
 do az, s. ejtset kétségben.

Uram mind eddig sok csudákat vevel,
 Ur lévén velünk frigyekis kötöttél,
 kedvedben minkec bűnöseket vevel,
 a' mellyek által dűsöséges lettél.

Az emberekért attad Izent kiadot, a' bű-
 nőt nem veisz egyéb áldozatot, nemis ké-
 ránsz mi tölünk ajándékot, hanem
 csak alázatis buzgóságot.

Akaratodra azért műis hajlunk, Izent
 törvényed szerint élm kérvánunk, mit
 ránk bocsáttasz azon meg nyugvunk,
 mert gondviselésedben vagyon sorsunk.

Igazságodat soha nem hitkolcuk, igérendec
 csudálva csudálcuk, kegyességed mi
 fel

fel magasztalunk minden ügyünkre
csak te rejád bízunk.

Ez utanis ne hagy nyaralyáinkban, legy
vigasztalunk szomorúságinkban, legy
velünk életünkben s halálunkban.
Halálunkkal való bájvívásunkban.

15) Más.

Hadgyátok el hű Kereszténynek, fájdalom
mát ti kedvesteknek senki ne áras-
sa halottját, mert vőre eo nagy boldo-
gságát.

Amyak szűnyenek meg árástól, felejtke-
zenek el jókrol mert nem lesz hal-
lál az eo haláluk, sőt életre lesz vő-
rozások.

Igy a mely magokat el vetnek, meg rothad-
nak s ugy nevednek, azután szép
fejeket vetnek, s igen kedvesen gyö-
mölcsöznek.

A föld be vésti az holt testet, kebelében
fogadgya ötet, és fájdalom nélkül
minden résit, nyárványa mijs el jó
ítélet.

Az föld az halottakat tartja, s mikor
lá Kristus meg szállítja, mint Urunk
parantsolatyára, azoknak testeket
ki adgya.

Nota: most testünket az üdö emésti s.
majd porra lejendő, mindazonáltal
nem vesendő, hanem boldogságra
menendő.

Azért az Ur Istent dicsérjük, az eo ne-
véc fel magasztalunk, az Kristus
Jesusnak általa, dicsérettek örök-
ké, Amen.

Más.

16) Nota: Sok rendbéli próbák vadnak.

Ha gondolod élő ember te állapotodat,
mely nehezen nagy munkával éled
világodat, veritekkel nagy gondok-
kal táplálad magadat.

Az is látod hogy ez Világ is igen álta-
talan, ha mit ádis, nem leszen az,
mind egy állapotban, ne gondold
álly.

állandóságát, majd meg hal dol-
godban.

Sokszor hallod, mely sokaknak volt
nagy gazdagságok, sok marhájak
drága kintsek, is nagy Uraságok
az is tudod halál által el multak
mind azok.

A' Bentekis az halállal vallyon nem
vittaké? sok kinokkal, nyaralás-
kal nem harkalodtaké? mégis va-
lyon é világon meg marattanaké?

Matusiél, Adám, Noe, mely sokáig
éltek, de ugyan csak halójában
halálnak kerültek, eo előtte sem
helyben el nem rejtezhetek.

Judgya meg hát minden ember, ki el
világs fia, el rendelce az az Isten
hogy minden meg halna, hogy be-
kéé hát ez világnak, kefszűly az
halálra.

Ha az
Z

Ha az Isten te mellölled el vésti
Társodat, Anyádját, Léányodat, ked-
ves szép fiadat, vagy tavallyab lévi
kedves ~~nyj~~ jó akarodat.

Gondold meg hogy nem esik az rajtad
Istentől, hanem az Isten Anyai
kegyelmenységéből, mellyel akar meg
próbálni s. inteni hitedről.

Mennyországának boldogságát mi
legyen már tudod, végnélkül va-
ló örömnök s. jonak lenni hallod,
nem jókség hát halottádot fe-
lettél iratnod.

Mert meg menekédet minden világs
kínoktól, nimes félelme semmne-
mü háboruságoktól, Mennyben lé-
stén vigó öröme, ment léstén kírástól.
Visszá nem jó, söt oda vár, te is kefszűly
horaa

hozza, ottis velle együtt lépés
Isten szej házában; ne hívj te ház
Pozám modra, bíráal Krisztus odában.

Adgy halát az nagy Istennek látogya.
tásárol, esendesen ved, a' mivel la
Athyai voltából, mint akarta, mind
nygy legyen így folyó haladásból.

Halálod oráját érted már, mely bi
zomytalan, élecednek ^{szó} utolsó nap
ja tudtatlantlan; légy hác késszen
mert hogy hamar jó, az esaltatlantlan

Oh mennyeknek, földnek Ura, kegyel
mes teremtorok! adgy bent lelket
Logy halálhoz legyen készületünk
Logy késszen ^{ad} hásszuk vigyáza ne
ked a' mű lelkünk.

Vigasztald megst mijs itt élünk keserű
sivünkét, válmunkéit adgy öröme
érnünk; mind lelkünkét mind él
tünkét verérellyed s. hald meg ke
résünkét.

más
3

17. Más.

Nota. Ok se meghalando ember.

Halando emberek kik most jelen
vadtok, vérső orátokról így gon
dolkodgyátok, mint ahyátok fia
^{trüis} ~~háza~~ ^{mind} látogatók meghaltol.
Az halálnak rendi következett rája,
ez után ki lépzen speres Isten ind
gya, mert eo hatalmában életünk
határa.

Rettenetességét indítottan ez néktek,
ha vakmerőképpen bűnben élen
dettek, kemény számításra jut
a' hü ügyetek.

De mint fogytok számot admi az I
stennek, ha ellene jártok eo benc
széjének, s. vére sem akartok
vetni bűnötöknek.

Isten kegyelmével úgy gédelyessé
tek, Nagatokat; bátran logy ne
vétkerezetek, hanem bocsánatot az
bűnöl kérjete.

Az
3

Az Krisztus halála sem használ ma
 Denek, hanem kik a bűnből ide-
 jén meg térnek, használ csak az
 igaz hű keresztényeknek.

Ne bízzatok tehát ti Erdemetekben,
 neis maradványatok stámtalan bű-
 nökben, úgy léptek rézserek Istén
 kegyelmében.

Idvességiet minden igazán keressé,
 hűtő benc élettel jól meg éke-
 ritse, így lépjen életének kíván-
 tos vége.

Ki végig meg marad az hitben üd-
 vözöl, testi halálkozás jó rendel
 az képsül, azután Krisztussal
 mennyországban örül.

18 Más. C. 11. Solcár:

Stalgasd meg Uram kérésim, Te-
 kénes meg esiderisem, beszá-
 dem jussom hozzád, ne rejts el
 föllem orrád; kajts én hozzáam

te
 2

te földet, enyhíts meg nagy m-
 ségemet, midőn kiáltok Ur Isten,
 siess halgas meg kegyesen.

Mert Nagjai életemnek, oly keztelen
 oda lépnek, mint a füst és a pá-
 ra, és mmit a tűz hely pora, min-
 den esontom majd el stárad, sti-
 vem mmit a fű el hervad, úgy
 hogy az én életemet, el felejttem
 kenyeremet.

Az én üdöm im el mulik, mmit az
 árnyék el emyészik, testem úgy
 el apada, mmit a le kapsáló sté-
 na, sok hű üdöm, rövidité, de te
 meg marads örökké, és a te em-
 lékereted, mind örökké meg tart
 hied.

Te földet te teremteted, és ekképpen
 hely kezteted, csak te keresed
 munkája, az Egnek alkotmányja,
 de ezek mind el veszendők, Uram

te
 3

Te meg maradsz, de ők, mint az
rutba mind el kopnak, szépségük
ben meg nem álnak.

Es midőn Uram akarod, őket úgy
el változtatod, mint az el viselt
rutát, a mely téltül meg szakad.
Te vagy a ki régen valál, Valtól
változás nélkül áll; Te eisten
deidnek vége, nem leszen soha
örökké.

Azért a te szolgálóidnak, fiaid meg
papjaidnak, és meg maradnak
végig, végzetetlen üdökig. A nek
ked szolgáló hívek, és eo egyéb
zetségek, meg őriztetnek s. meg
álnak, és örökké el nem fogynak.

19 o Más XLs. Soltár.

Nota: Az hatalmas Isten országol.
Istennnek áldása az olyan emberek, a
kinek könyörül szív az betegen, mel
lette vagyon és szolgál neki hívek.

és nyavalyájában segíti kegyesen.

Mert ennek az. Unis mindenkoron ké-
ppen, ha vesélyben esik segítséggel
leszen, ellenségim érte győzedel-
met veszen, és velle mindenkor in-
gyon sok jót teszen.

Hogy ha ágyban esik, és ha meg bete-
gül, az Ur látogatja, nem hagyja
egyedül, vigasztalja őket leszen te-
géttségül, irgalomosságával eo raj-
ta könyörül.

Műis sokszor netér betegségben va-
gyunk, senki minesen velünk kívül
edgyet szólunk, de az Ur Isten-
hez bátran folyamodunk, keserves
lélekkel igyen imádkozunk.

Ur Isten mi rajtunk könyörül. s. gyö-
gyíts meg, undok bűneinket mi ne-
künk bocsásd meg. Árvai kezreddel
lelkünk tagozásd meg, kik rajtnak
örülnek azokat teris meg. Ellen?

Ellenségink rajtuk magokban vi-
nak, meg halnak, nem élnek, ez
ilyen szólnak: Miltok hogy este-
nek torkában halálnak, úgy min-
kik Istennek semmit nem gondolnak.
Tud meg ezek felel mi igen keserve-
s a mi jóainkból ki volt gyakran
rébes, patvartodik mintha ama-
volna szerez, holott nem kerü-
e is mint mi vétkes.

Azért kegyes Isten könyörűly mű-
rajtuk, mert jól látod hogy usa-
te réad maradtunk, sokot rajtuk
kivül orvost nem találunk, sok
nyavalyáinkban csak te benned
birtunk.

Pzent Ur, Izráelnek Istené áldással
mindenütt s. mindentől, fel magas-
sátságával, meg Angyaloktól is meg-
ben mádsággal, örökkön örökké
mi töllünk áldással.

Más.

Nota

20. Nota: Christusnak kü keresztes

Ter semersük el a keresztes, melyről ne
légyen kétségünk, hogy az itélet
napjára, igazán fel nem támadna.
Föld és a földből való eo, földé vi-
pontj legendő, de a földis meg
nem tartja, mikélyt Utnak szarác
kallja.

Ember lelke örökké él, a más vi-
lagon Istennek; Ki szent háraak
álcala, bűnösöké meg váltotta.

Igy ember nyomorusága, változik.
nagy boldogságra, ha viseli Chri-
stus igazját, mert halál neki nem
árt.

Lelke esendőségben nyugszik, teste a
földben aluszik, de az Istennek
napja, mind kecske öfve fogallja.

Ki az földön él kegyesen, azután
lépzen esendesen, örökké való ö-
römben, végtelen dűcsőségben.

Szert.

Szeregyünk fel kereszténynek, és
sok példák minket mitnek, sőt gal
matoson vigyázzunk, mert ne-
künkis meg kell halanunk.

Ezre Isten adgyon erőt, ^hent ^his
#ki# által — ki vőtt, az veszedelmek
pokolból, és a véstecetle kiából.

~~Ezért~~ ^hért tollünk kísértések, örökke
magasraltassék, az Atya; Xi-
neke tisztességs, legyen és örök
dűsöségs.

21.

Más.

~~Not~~ A' Kegyes Isten jövőre.

Fer tégyük el a' testeket, adgyunk
meg tisztességekre, jelentsük meg
mü kütiükre, alyafi szeretetükre.

Földből teremtetők voltak, földé is
miec el változnak, itéletre fel tá-
madnak, mikor kallyák s
vác Urnak.

Ez
3

Ez világon miglen iltek, sok nya-
valyákat bevédtek, kikből már
ki menekedtek, mert nyugodalom-
ra mentek.

A' Krisztusnak hert halála, ^hent
eo néhik válaságotkra, és az eo
fel támadása, ^hent meg igaru-
lásokra.

Már sem ördög, sem az halál, nem
árttat néhik bizonyal, meg vál-
tattak Krisztus által, mondhat-
ják azt bátorsággal:

Oh te Halál hol júlálod? Pokol
hol van diadalmad? mics rajtuk
semmi hatalmad, meg töreset
birodalmad.

Gyarlók voltak eo testekben, de fel
támadnak égségben, meg Koronár-
tatnak menyben, és tisztnek nagy
dűsöségben

Műis

3

Műis ha Krisztusban hívűnk,
Ként Törvényre szerént élünk,
ily jó reményben legyünk, örök
boldogságoc nyerünk.

Dicsőítessél Atya Isten Ként Fiad
által Menyégben; Légy ocalmunk
ez életben i. maradj meg az igaz
Hűtben.

22. MÁS.

Jesus Krisztus, Isten Fiá! Ki vagy
mindeneknek Bivája; e világnak
meg tartója, hiv idnek légy
ocalma.

Ohaj tással mű könyörgűnk, kegyel-
mes kékedhez járulunk, segítség-
ged tölled várunk, az halálban
légy ocalmunk.

Nyaralyakkal mű életünk, rakva va-
gyon minden ösvenyűnk, előtűnk
forog halálunk, az ellen légy
bivadalmunk.

Életünk csak nyomoruságnak, halál ellen
mert.

mert omes orvosságnak, kivülled mi-
nes nekünk vigasságnak, félelműnk-
ben légy bátorságnak.

Ne had. hogy sok kísértetűnk, it
légyen kétségben esésűnk, sőt légy
mindenben ocalmunk, ördögnak ellen
bivadalmunk.

Légyen gondod mi lelkűnkre, figyel-
mez minden sérelműnkre, ne adgy
ördögnak gyötrelműre, mikor eljűz
ítéletre.

Jovoltadot meg ne vonnyad, Ként
belkedet vezérül adgyad, szívim-
ked vigasztalljad, örök élettel bivi-
tassad.

Ha bajt vivunk ördögnak ellen, ha küfs-
ködűnk a bűnök ellen, Borsollont
légy a Menyégben, tars meg vé-
gűnk igaz hitben.

Mikor közelget testűnknek, romlás;
is vége elrűnknek, légy bivatója
szívűnk.

szivünknek, és oltalma szívünknek.
 Sien akkor segítségre, fájdalmaink
 nak könnyeségére, Lelkünknek
 örök életre, Menyorgószájban
 gyed, Amen.

23.

MÁS.

Jesus Kristus, Ittenek Kent Hia
 embeni Nemzetnek meg váltoja, és
 nőöknek szustolloja, igaz Itteli
 szivája.

Er világon örök büntől, ördögnek sor
 mesterségitől, mikor halál közelle
 sten, had legyen akkoron képpen.

Hogy ha budalmi kezd elmém, elhá
 vorik ki volt segdem, kérlek ne
 hagyj én Krisztusom, segély er vég
 ső orámon.

Lelekem kezében ajánlom, testem pe
 nys az földnek hagyom, had le
 gyen ott nyugovása, míg létsen
 fel támadása.

Mikor

2

Mikor el jöss itelekre, állas engem
 te job kezére, vigy Egekben dücsö
 ségre, végt nélkül való örömr.

Drága igéreted tartya, ha ki törvénye
 det meg tartya, az eo mostani ka
 lálta, létsen néki esendes álma.

Mert katalmas kezéiddel, földből
 fel támasztod örömmel, fel vészed
 a' Menyorgószájba, örökké való
 országra.

Ottan nem lesz keserűség, sem pe
 dij semmi kedvetlenség; bú, bá
 nat, nehéz nyavalya, változik
 nagy boldogságra.

Enged nekünk mind ezeket, Ur Je
 sus ki nyerted ezeket, bocsásd meg
 mi bűneinket, s. tarts meg mind
 végig kűstünket.

A' mi halálunk oráján, ály mellénk
 testünk ki mulasán, birtass job
 elod

2

élettel minket, és végyed hozzád
lelkünket.

24. Más.

Nota: Emlékezzünk mi keresztyén

Keresztyének kik Krisztusban bízunk, hi-
nünk kell hogy bizonytal meg halunk
jóvendőben ismét fel támadunk, Isten
fia stárat mikor halljuk.

Ez világnak el kell végeztetni, a' Krisztu-
snak ismét el kell jöni, élöket és hol-
takat itélni, a' mikön is stárat akar
venni.

Jövetele lépén dúcsóságban, Bent Angy-
lok fényes seregében, akkoron ül ki-
rályi trónjában, igazságot lépén
itéleiben.

Igen kegyelmes lépén hívőkhez, kik hal-
gattak eo bent beszédéhez; De kemény
az engedetlenekhez, kik nem tértek
Isten hívényéhez.

Eo magát az hívők, hogy az
menyben lépén itéle őket; Meg akkor
2a

za az hitetleneket, s örök tűzre mind
el küldi őket.

Légyen azért jelelem mi bennünk, hogy
Krisztusban légyen igaz hitünk, Istenek
fiai szeretők légyünk, itéletre ekkép-
pen készülvünk.

Közel vagyon Istennek napja, bizonyta-
lan halálnak órája, senki annak i-
dejéet nem tudja, azért minden em-
ber képen várja.

Ist a' Krisztus minket hogy vigyázzunk, az
Istenhez gyakran fordítsuk magunkat, ké-
szülvén hogy ne csalódassunk, mikor
elében kell állanunk.

Senki szívét a' fajtalanossággal, meg ne-
nehézítse szabódással, répszerűséggel
haszontalanossággal, sem életnek stor-
galmas gondgyával.

Foglaltuk magunkat joganságban, mér-
teletlenégben, vigyázásban; Uj élet-
nek ártatlanságában, igaz hitnek hol-
ly vallásában.

Igaz
2

Igaz hitben azért meg maradjunk, a
 Krisztusrol bátran vallást tegyünk, hogy
 eo tölle jutalmat vehetünk, az örök
 boldogságot el nyerhessük.

25 Más. xxxix Solca

Magamban el végezém és mondam, hogy
 dolgoz meg tartoztatnám, hogy nyel-
 vem oly igét ne ejtene, mely enne-
 kem bűt szerezne; Ittenre minden gon-
 dom vetettem, és néki így könyörgöttem.

Mutasd meg Uram életemnek végét, és mi-
 dijsz életet engemet, a napok számát
 jelents meg nekem, mijsz kell ez vilá-
 gton élnem, mert üdöm nálad csak
 egy arasznyi, előtted életem semmi.

Bizonyára mulando az ember, ki maga-
 nak sokat ígér, mint az árnyék, az em-
 ber el mulik, mégis szorgalmatosko-
 dik, sokat gyűjt, és sok marháat rak
 öfve, nem tudja kié lesz végre.

Itten
 3

Itten! te vagy nekem oltalmazom, mines
 kívülled vigasztalom; Ments ki engem
 minden inségimből, és sok keserűsé-
 gimből, ne hagy el keserves próbám-
 ban, mert csak benned bírom Uramban.

En mint néma halgatok csendesen, te
 pedig néz rám kegyesen; Tudom hogy
 ezt mind te eselkedted, csapásod vol-
 lam el végyed, mert kezdednek kemény
 volta miatt, az en életem el lankat.

Mikoron te meg fedded az embert, az eo
 nagy gyarlóságáért, azonnal el véssz
 szép ábrázaltya, mint a molytól a szép
 ruha; Lám az ember mely igen mu-
 lando, semmi dolga nem állando!

Halgass meg Uram könyörgésemet, ké-
 résemre ne légy síkes, mert előtted
 vendéjs is barátok, mint Atyáim
 olyan vagyok; Kűnnyel meg töllem
 Lad végyek erőt, az en ki muláson előt.

Más.

3

Más.

Már el megyek az örömben, Annyalok.
nak seregében, lépnek Istennek ked-
vében.

Lelkem Abraham keblében, testem is nyug-
szik az földben, de fel kél az itélet-
ben.

És mikoron fel támadok, Krisztus Jésu-
sal vizaldok, kívül lépnek az bol-
dogok.

Ott lesz drága szép Városunk, az Isten-
nel edgyütt lakunk, Krisztus lesz ö-
rökös hársunk.

Ez városnak boldogságát, sündöklését
gazdagságát, ki nem mondhatni ma-
voltát.

Abban nem lépben kevélység, nem uralko-
dik az éhség, bereget lesz az elégség.

Keserűség, sem irigység, nem lesz sánta-
ság, beceység, nem lesz ott nyomorult-
venség.

Nap és hold nem lesz fárlóság, a' Szárány
lesz dűesőséges, kinek szövecneke fény-
Léptűn

Léptűn

Lesznek hívek egy seregben, minnyáján
nagy dűesőségekben, örökké való életben.
Archangyalok, Patriárkák, Apostolok és
Profeták, edgyütt lépnek a' Szent Atyák.

Edgyütt gerjedez szerelmek, és Isteni
dísz erecek, melyről el sem felejtke-
nek.

Dicséretesnek Atya Isten, Szent Sza ál-
tal mennyegekben, örökkön örökké, Amen.

Más.

Nota: Bizontalan voltát világs állapot.

Megszabadultam már, én a' testi ha-
láltól, és meg menekettem minden
nyavalyáimtól, büntől, bü-bánattól,
ez csalárd világtól, s ennek sok pro-
báitól.

Lelkem ajánlottam, az hatalmas Isten-
nek, de testemet hagyom eo Atyá-
nak a' földnek, ez világoc gerig az
én feleimnek, és a' benne elökre-
M' testi haláltól, megyek örök életbe, és

megsz

meg mondhatatlan öröme, dicsősége,
re, mellyet még kezdettől fogva
sen perzsa, és kistán peretöknek.

Nintsen már hatalma és rajtam az
ördögnek, ez csalárd világnak, és
az sok rút bűnöknek, mert Krisztus
elronta és bent halálával, ha-
talmát mind ezeknek.

Az Atya Istennek vagyok én szerelmében,
és bent Fia által, kedvében, kegyel-
meben, részesé, és engem és örök-
ségében, az örök dicsőségben.

28. Más.

Nota: Azükejs kereszténynek mindemek.

Mit bízik ez világ és alnokságában, ki-
nek minden sorsa, vagyon el múlásban,
és hatalmánya változandóságban,
miként a föld edény van romlando-
ságban.

Mennyit hív a jéhe rajzolt irásoknak,
csak annyit hídgy, vilájs friss ábrá-
zatvát
2

Zattyának, sok színt mutogató kep-
mutatásának, ijéretből álló esalo-
gatásának.

Ne hídgy ez világi csalárd emberek,
és magát ajánló kedves kerencsék-
nek, sepec meg mooskolo gyönyörű-
ségeknek, mert bizony el mulnak, mk
vadnak mindenek.

Mond meg hol Salomon, ki volt igen
Nemes? avagy hol a Sámson, ki volt
győzedelmes? mond meg hol Abso-
lon, ki vala ségséges? avagy az Jo-
natas, oly igen szerelmes?

Mennyi sok szép munkák, és híres Fejfiak,
hatalommal erős világi nagy Urak,
Császárok, Királyok, roppant Birodal-
mak, egy szempillantásban, el mul-
tak, s. el mulnak.

A testi gazdagsájs nagyra becsülcetik,
de lopok ki assák hogy ha el rej-
tetik, vagy mint fák levele piltól
el?

el hányatik, úgy az emberektől,
hamar el vésztik.

Oh mely igen rövid világs dűcsőségte
mint ember árnyéka olyan eo örö-
me, a mely nem viseti embert üdv-
ségre, hanem inkább veti nagy vesz-
telelemre.

Mit e világs ígér, a mind változando
tiednek ne mond hát, a mi majd m-
lando; Job oly jót keresni, mely le-
maradando, es boldogságais örö-
ké állando.

Azért hogy vigyázzunk, az igen illendő
az utolsó oránk bizonytal jövőndő,
De nem tudgyuk mikor jó el, az az
üdü, képsülm kell addig, mert a-
kor lesz késő.

29.

Más.

Nota: Halando emberek kik magy.

Oh majd el mulando **Ember** Nemzettség
ez világsban élted mely igen veszet-
tség, ha te neked nem kell fenntar-
egy üdvesség.

mit
3

Mit üzöd oly igen ez árnyék világot,
mics kövek oly testi szorgalmatvára-
got, miért nem hagyod el a sok es-
lárdaságot.

Szorgalmatvaskodol hivzást dolgokban,
a sok részegységben, es tobzodásokban,
külömb, külömb fele, sok gonoszságok-
ban.

Tudod hogy az halál rajtad uralko-
dik, s nem tudod mely orán lelke-
det meg kéri, valamiként éltél-
tán meg kéri.

De meg sem ismered ily állapotodat, te-
pi bátorságra adod te magadat, nagy
vakmerőséggel folytatód dolgadat.

Im a te életed olyan mint a virág, me-
lyis hamar hervad, s le török mint az
ágs, csak ily hasznos pererz neked ez
a világs.

El mulik mint pára s árnyék a te na-
god

pod, mint füst enyészik: r. lest az ut
halálod, egy szempillantásig élse?
aszt nem tudod.

E bredgyél fel azért magad ved
ben, had el bűneidet, ély jámbor
letben, Isten félelmében, hitben reme
ségben.

Nagy örömmel készüly a Krisztus nap
jára, mikor el jö hozzád a te hala
lódra, vigan ványad ötet szabadu
lásodra.

Mert minden miséből akkor ki ment te
ged, igért boldogságot meg adgyak
néked, ha eo benne lépszen hited, re
menséged.

Halálod oráján híjjad segítségre, lel
kedet ajánlyad hatalmas kezébe,
hogy bé vigyen téged örök dűsö
ségbe.

Kérjük azért műis a' mű Istenünket,
halálunk oráján hogy ne hadgyon
mink

minket, de adgya meg nekünk
örök életünket.

30. Más.

Nota: Bűneimnek mely örvényében?

Öst mely, igen rövid volt lám ez világ,
smben olyyan mint az Egen egy Pil
lag, melyet bé fed Ej után a' Nap
világ.

Borgalmatos az ember ez világon, mar
hat keres, Kéntse gyűjt, minden mo
don, de nem tudja hogy ugy ül mi
nt egy ágon

El mulattya nagy sokszor eo Istené,
nem gondollya, lelkének üdvessé
gét, öregbitti valamint csak az övéc.

Usorával, hamis hittel esaládságs
gal, csak el vejsi a' máséé alnok
sággal, az Istennek sem gondol
mondásával.

Veritékkel, fáradsággal, nagy munká
val, éjjel, nappal, gyötödik nagy

gondf
2

gondokkal, örökké él, azt tudja,
gya, ez világgal.

Mintsen mostan emberekben jó akarat
mintsen bizony mára a szeretet
minden kedvek, csak a nagy ~~fi-~~
vükés ~~élet~~.

A kik mondják magok kereszténye-
nek, mostan azok bűnökkel bősé-
ködnek, mert csak nével engedel-
ez Istennek.

Térj meg azért az ember Istenhez, ne
gázkodgyál mindenben felségé-
ne bízzál már oly igen a Világban.

Megs csak hid meg: törben ejt a gazdag-
ságs, el kárortat, nyilván ez család-
világs, ha el veted az Isten ki igaz-
ságs.

Sekint meg jól ez Világs állapotja,
meg ismered mindenben család-
gat, mint ha látnád a fővény ál-
nokraját.

Mely szántalan sok Bűnök előbb vol-
tak
2

tak, nagy Gazdagok, Császárok u-
ralkodtak, hová lettek? imé már
mind el múltak.

Gazdagságok, Uraságok, és sok Kintsek,
- szép természetek, nagy házak, öröksé-
gek, el rontottak, üdővel oda lettek.

Mert olyatén az Ember mint az virágs,
s. mint Erdőben a fákon, a szép zöld
ágs, ma ifjúságs, holnagra leűen
agsságs.

Azt jól látod hogy a Víz mely gyorsan foly,
a mely el jó egysser, az vízstá nem foly,
ki tudgya hol járjon, van ember
oly?

Az Embert mindenkor menten meggyen, ha-
lálákor minden nap közel meggyen,
temetésie sem tudgya holot leűen.

Ez Világsnak ily családja szépségének, ne
hidgy ember eo háza szépségének,
sestet telked, ajánlyad csak Istennek.

Ez Világs nagy gazdags leű Istennek,
minden

minden jobban élhet co felsége-
nél, csak visszat ne vony az co be-
szédel.

Mind ezekre vezérlyen az Ur Isten,
Zmarasztan meg co henc ismer-
tiben, henc fia az Ur Krisztus ál-
tal, Amen.

kaj. Más. Lj. Solcár.

31. Nota: Rágtól fogván támaszlotam?

Rajtam nagy irgalma Isten könyö-
rűly, töltem az én vétkeimert el ne
küly, bünöm miatt veszélyemen ne
örűly, henc nevedért irgalmaddal
hozzám fűly.

Végtelen kegyelmednek szép fényes
ócsa rám, s. töröld el szívem sötét éj-
jét, téged kérlek életemnek reme-
nyét, mos meg engem henc belköl-
nek edényet.

Mindenkor szemem előtt vagyon vétkeim,
felette bánom és keserű nekem, mert
gel for torkomra minden eckem,

mert

3

mert könyvel elegy ad ennem sok
vétkeim.

Haragodból méltán megis büntethetz,
velem jól tet Atyám tölled el vet-
hetz, igaz voltod szerént semmié-
tethetz, mégis igaz itéletű Ur lehet.

Trak te néked vétkeztem és nem más-
nak, vagy bánat mint velem bünöm
bánnak; azért néked esedezem nem
másnak, ha^{te} meg engedez, ~~te~~ vétkeim
nem ártnak.

Édes Atyám! rám kegyelemmel tekint,
csak egy szóddal, vagy szemmeddel hoz-
zad int, meg gyógyulok ennél job-
orvoságs mint, örül szívem, is az né-
kem elég kints.

Bünöimnek henc Ur Isten meg bocsáss,
henc belkednek erejével hozzám láss,
bünnek nállam ne legyen tovább szállás,
hogy ha te el hader nem orvosol meg
más.

Ur Isten! Teremes én bennem új szívem, szívem

adgy
3

adgy énnikem te hozzád hívet,
 sok bűnös te tölled bocsánatot ve,
 és azért te néked tisztességet ve.
 Enis téged dűsöitlek s. örvendek, s. ve
 lem együtt dűsérnek minden ren-
 dek, látraa hogy kedvedből ki nem
 rekedek, s. somoruságomban el nem
 epedek.

Tudom hogy nem kedvelled a' korba
 vört, hanem kedved töllünk burgo
 lelket kért, lelke mis alázatson ar-
 ra tört, és a' te hent törvényeddel
 edgyet ért.

Niked élek Ur Isten a' mig élek te
 előted járok és tölled félek; ma-
 soknakis példát adok mig élek,
 és dűsértek mind örökké, eo vellek.

32)

MÁS.

Nota: Emlékezünk mi' keresztény
 Perkeny fel már ember bűneidből, ve
 értelmee Isten igéjéből, mitteced ar-
 holt példájából, ki kellekik mulnod a
 világból.

De
373
37

De vigasztalásod lépszen néked, kiváló
 ha jól lépszen te életed, nem csak
 mig elevenedik tested, hanem lé-
 pszen örökké életed.

Ha Ur a' száraz kontokat sebel, fel
^{Könyv} ~~szóval~~ ^{sebel} immal, bövel, kézzel, szem-
 mel, füllel, minden ékességgel, mind
 egyetben mig ujjalt bépséggel.

Es így mikor ember taghainak, immal
 bövel, esonhai láttatnak, az Ur előt
 talpokra állanak, s. az hívek örök
 élébe jutnak.

Elő ember somoruságodat, vigasztal-
 lyad ezrel bánahdat, györd meg
 kittel sok nyaralyaidat, ki mulás-
 ra képsitted magadat.

Ne itéllyed lehetetlen voltát, te tes-
 tednek mig ujjittatását, föld gyom-
 rából fel támasztatását, hidgyed
 az Ur igazságos szavát.

Isten
3

Itent hidgy ed. mindent tehetinek
Ki porontsol, Mennynek, Földnek,
Víznek, az halálnak, pokolnak, ör-
dögnek, kik Itentől mindenkor
függének.

Ita az halál földben bé takarja, s.
Iten hatalma meg elevenít, ha-
lálnak völgyéből visszra térít.
Mennyeknek országában bé szólít.

Ott meg nyugot minden paradyságtól,
lelki testi nyomoruságtól, minden
féle butól és bánattól, rést ad nek-
künk nagy boldogságából.

Ahya Iten ezért tiszteltével, Jesus Kris-
tus által diérintésél, és műtöl-
lünk fel magasztaltassál, jöven-
dőben örökké áldassál.

33. Más.

Sok nyomorusággal élete embernek
rakva minden része az eo idejének,
Sorsunk hogy ily legyen ugy ténnet
Itent

Itennek.
Imé eo az embert bé ajándiká-
val, fel ruházta vala kedves
állapottal, minden állatokon való
urasággal.

De hirtelenséggel lön nagy változása,
bé állapottjának kedvellen rom-
lása, nagy esendőségéből jüta nagy
munkára.

Ezeknek oka lön az engedetlenség,
mire embert vivé örögi meger-
ség, és így kövekeresé ránkis ke-
serűség.

Rajtunk jorog immár restünk nyava-
nyája, fájdalom, kínvallás, és ha-
lálnak kénya, s. minden bu bánat-
nak, sokféle ijája.

Azért immár csak jaj ez földön életünk,
mert igen kevése tart gyönyörűsé-
günk, hirtelen oda rest minden e-
keségünk.

Mint virágok, olyan élete embernek
kiket

kiket sokszor látunk mely hamar
el vesznek; reggel virágoznak,
estére minesenek.

Pőc olyan mint árnyék a földön
életünk, azonnal el múlik min-
den dücsőségünk ma kevélyen
járunk, majd földé lehetünk.

Ne legyen tested tudodé mi létsen?
ha meg halásztérsége mindig
oda létsen, minden állatoknál utra-
latosb létsen.

Ne igérj magadnak hát kopogva üdö-
ket; ne halaszd a bűnből való tén-
sedet, mert mikor nem varnáid,
megs kérik lelkesed.

Óltalmazd magad testi bátorságtól,
szorgalmatosságtól, gyakor töbzö-
dástól, el ne vonattassál a csalár-
világtól.

Sok példákból látod néked meg kel-
halnod, de mikoron létsen idejét
nem tudod, salám szmitén akkor
mikor nem gondolod. Halál

Halál

Halál oly kétséges mint logo jár-
sa, véletlen el megyen háznak,
gazdájára; azért vigyázm kel ha-
lál orájára.

Mely orában szollit az halál kell
menned, hogy tovább haladgyon
azt meg nem nyerketed, nagy kárac
vallod ha nem léts képsületed.

Légy hát követője ember kegyességnek,
vess véget idején minden bűneidnek,
hogy hírtán adtassad lelkesed H-
Hennek.

Diesertésél Uram örökké Memyében,
Jesus Krisztus által a nagy dücsőség-
ben; Halálunk oráján légy segítség;
Amen.

34 Más.

Nota: Ha gondolod élő ember te állagf

Sok rendbéli görbák vadnak rajtuk
ez életben, melyben nota gyönyörkö-
dünk, mint az hal a vízben, de nem
tudgyuk hol akadunk, az halálos tőrben.

Testünk

Tudunk vakra nyaralyakkal, és keserű
seggel, s. azt nem tudjuk mi sten-
vedni esendes békességgel, noha tud-
juk hogy nincs rajtunk semmi tör-
sénctől.

Ez világnak család voltát ember meg
sehénesed, sokat ígér meg nem adja
bizonytal el hídgyed, azért magad
az halálra püncelen képsitted.

Serkenesen s. inditson eme sokaknak
peldája, váratlanul kiknek el jött
haláluk orája, életeknek job korok-
ban kik örülnek vala.

Ne igérd hát te magadnak az köl napi
napot, söt halálé adgy az Istennek hogy
érted ez napot, kegyelmesen eo fel-
seje melyre fel irrasztot.

Iffin vagyé? ~~Ura~~ ^{Allapotod} tejed meg ne csal-
lyon, azt nem várják mindenkoron hogy
ember meg agyon, meg te gondold
hogy az halál igen könnyen foghón.

Sok házások iffinságban egymásnak ö-
gülnék

örülnek, hosszú napot eo magok-
nak kedvekre ígérnek, ehez képest
könyörgéstől sokszor megis stünek.
Parantsolat azonközben adatik az Uról,
és herselem házásokat el válastegy-
mástól, el vagadtatnak mikor nem
gondolnak, haláltól.

2 Anyákis gyermekeket fájdalommal
stülük, és az után vigyarással, sok köl-
ténel örzik, azt sem tudják penig
meddig s. mi végre nevelik.

ik itt Istenre nem néznek, hamar el
esüggednek, mikor láttyák hogy mag-
zattyok sokáig smlödnék, vagy meg
halnak; mert ugy trínak, mint az hi-
setlenek.

3 illyenkor Isten ellen nem kel zu-
golodni, söt illendő esendes stírel
néki halát adni, keresztényi kütöt
kell itt mindennek követni.

4 Bent Ióbnak tíz gyermeke egy napoz
meg

meg hálá, ne gondold hogy mint
 jó Atya nem bántkodott volna, de
 ily próbájában fejet rajta s. i-
 gyen állja.

Istené volt s. eo vette el, áldott az eo
 neve, mint akarta, úgy kell lenni,
 ki álltat ellene, mi nekünk is fe-
 vedni, oly békével kellene.

Ne irassuk Pogány modra az mi hi-
 lottinkat, sürhetetlenséggel ne ru-
 tuk vallásunkat, haláddal dú-
 esöitjük inkább Istenünket.

Vigasztald meg kegyes Isten a keserve-
 seket, tarts meg végig igaz hitben,
 a te hivedet, ha te el hadnál Ur
 Isten, ki segélne minket?

Bent Ur Isten! Veregeknek győzhetet-
 len Ura! Bent Leelked által segélj
 meg, ne jussunk gonosra, de jut-
 lassunk Krisztus által a te országodba

35. mas.

Sollit

Szolit minket **Bent Istenünk**, ol-
 salmaronk, szabaditonk, bűnből
 valo meg térésre; Vénét, Igyiat,
 gyermekeket, minden rendbéli né-
 getet, józanás követésére.

Parantsolattya tellyes jó, Igyia teres
 nélkül valo, mellyek után minket
 követ, a Mennyei step jutalom, ha-
 lál után nyugodalom, Boldogság
 és örök élet.

Sokan ez árnyék világon, életüket
 nagy boldogon, kívánnák végben
 vitetni, de különben az Istennek,
~~minden~~ ~~hogy~~ világi embernek szűz
 enöl így rendelni.

Nyugtatatlan fáradságok, és sok
 féle változások, hogy irdeklők az
 hivedet az Ur Isten el végerte, ta-
 nácsából el rendeloe, hogy meg
 próbálgassa őket.

Emberf.

Embereknek állapotok, épül, romol,
minden sorok, pénza ebben minden
állat, romol az föld, fű el hervad,
árad az víz, megf el apad, tehát az
ember mit kívánhat?

Szép az ember mint az virág, de ha be-
szeg mint a szűz ág, halál völgye-
hez közel jár, mint merőben a szép
virág, úgy mulik el mind ez világ,
mert óránként változással jár.

Tart ez világ az haláltól, mint szökő-
lan kemény uttol, de szűkség en-
nek meg lenni, késő akkor a meg-
térés, sok bűnöktől üresség, el-
kel volt ennek lenni.

Azért a ki halálához, közel végső ór-
jához, fél és retteg az haláltól, remé-
nye mint életre, szive változik rosz-
kedvre, látta el válik világtól.

Fosszák az gazdagoknak, ékezetek az
szűkeknak, semmit nem használ halál

ban, ez világnak minden pénze, A-
rany, ezüst, drága kintse, el marad-
nak ez világban:

Nem használhat bölcseséggel, tudoman-
nyal és szépséggel, az halál meg kel-
kóstolnod; írted hát hogy lárs dol-
godhoz, senn jutni Krisztusodhoz, mert
mindentől meg kel válnod.

Drágta kintünk az mi nekünk, hogy ha
az Krisztustól függünk, így lesz jól dol-
ga szívünknek; Istenünknek bent s-
zeje, boles hatalmas nagy ereje, lé-
stén orvosás lelkünknek.

Légyenek hát jók dolgaink, is józanok,
nyájasságunk, ne adgyunk helyre a vic-
keknek; Istenünknek tisztességet, szép
fűt engedelmec, mutatunk gond-
viselőnknek.

Ha mindenben életünknek, telnek kedre
mi testünknek, sok károk érnek lel-
künknek; Azért Isten keresztekkel, sa-
nyargat nekér terhekkel, hogy megf

olcsó
z

oltalmazzon minket.

A keresztnek ha mi sullya, keresztet tart
kemény volta, de sokat tart jókol
hinnya; Mert annak vége nem lé-
pen, ott örökké csak jaj lépen, fi-
zetődik bűnnek soldágya.

Mű nekünk pedig hűveknek Krisztusban
el jedzetteknek, kész helyünk az
menyországban; Nincs oly ember ki
nyelvével, ki mondhasa beszédivel,
mely drága jók vadnak abban.

Oh felszíges nagy Ur Isten, hatalmas i-
géretedben, igaz vagy igazságodban,
Sztűnkötől el vált lelkiünket, vedd
körüld; s. könyörgésünket, halgas-
sad meg a Krisztusban.

36. 0 MÁS.
Nota: Nic Bizik ez Világ.

Bűkség keresztjének mindennek élet-
ben, emöl gondolkodni gyakran el-
mijében, ember nem maradhat so-
háig ép seftben, ké kel tétetődmi
seftének a földben.

Isten
3

Igen nehez láttuk ez az embereknek,
hogy el kel a seftől való a léleknek,
és meg kel az halált köftolni min-
dennék, mely lépen határa, ember
életének.

De hogy mi magunkat képsitük ha-
lálra, sokszor intettünk storn vi-
gyázásra, lelki ellenséggel való baj-
vivásra, hogy el ne csüggedgyünk
mikor kelünk hátra.

Gondold meg hát ember mely rövid éle-
ted, csak olyan ^{mint} árnyék nagy gyönyö-
rűséged, majd semmivé lépen min-
den ékeséged, és sírásra válik mo-
rtani jó kedved.

Embort a változás minden felől éri,
keserűség bánat, stüntelen sürgeti,
sok féle nyaralya végre meg emés-
ti, miként hó-harmatot az hűség
el süti.

Igen gyönyörködöl ember gardagság-
ban, veted reménséged ez világh-
jában

Isten
2

jokban, mintha mind örökké élne
ez világban, tud meg holnap lehet
az halál trókjában.

Mezőn és kertekben virágok ékesek, Sala-
monnak czifra köntösinek febbek, ki-
vált meg reggeli harmattól nedvesek
szépen tündökölnek, s. addig kedvesek
bék.

De mikélyt meg süti hevésé el hervadaak
estvère gyakorta kororais válnak, szí-
nekért s. szagokért, ha le szakasztataak
azon állapotban meg nem maradhatnak

Gondolkodván azért ember ved esedben,
hogy így vagyon dolgoz nékedis élet-
ben ha most él kedvedre gyönyörüsé-
gében, estvère eshetel az halál tönben.

A ki maga felől azt vallja hogy ember,
azis hozzá tégye hogy nyomorult em-
ber, változások alá rekesztett em-
ber, sőt majd el romlando és halando
ember.

Bud
Σ

Bu, bánat, fájdalom, majd egész életünk,
sok nyomorúságok alá vettettünk, s.
mi nincs, mi meg nem eshetnek közöt-
tünk, míg lében ez földön maradá-
sunk nekünk.

Alkik azért erről gyakran gondolkod-
nunk, életünknek rendit magunkban
forgatnuk, romlando életünk mely
rovid azt tudnunk, előtünk hordoz-
ván hogy majd meg kel halnunk.

Ez világon noka vagyon becsületünk,
vagyon gazdagságunk, és vagyon sok
kentsünk, vadnak szép köntösünk, van
ékes természetünk, de ezek s. egyebek, o-
da lébenek töllünk.

Méltóságok nagy volt régi királyoknak, e-
reje Samsonnak, kintre Salamonnak,
szépségek sokaknak, hatalmok mások-
nak, de az halál ellen semmit nem
kapsnáltak.

A' kimp
Σ

A' ki kintet akar gyujteni magának
Mennyországoc végge kintes tartáza-
nak, hol legyen örökös társa a' Kris-
tusnak, ki örök életet ad az igazak-
nak.

Távortas hác ember fertelmes életet gyü-
lölséget, harag tartást kevelységet, is-
mérđ meg magadban erőtlen ségedet
képsised meg adni ha kéri lelkedet

Tekénes meg minemü ellenséged vagyon,
az halál ellened fegyverkezve vagyon,
de meg nem tudhatod miképpen lap-
panghion, azt sem veszed észre véad
hol ~~széled~~ rohanjon.

Ne bízzál erődben, se ifjuságodban, mert
körületed jár, de csak nagy titokban,
hol ingyen sem vélnéd meg támad u-
tadban, meg polic. s. haladék, nem-
lében dofgodban.

Igen könnyű penig' annak téged gyözni, a'
kitől nem féltél s. nem tudtal vigyázni

Képsíly
3

képsületlen talál, s. eo képs veled bán-
ni, ily könnyű ségedet halálnak meg-
gyözni. el nyelni.

Képs eo mint ellenséps téged meg támadni,
valakolott talál veled meg küsdeni,
ha aluva talál, ágyradban meg nyom-
ni, ha répségen talál, ugys megfaj-
tani.

Képsíly azért ember selyes életedben, öltöz-
zél ellene lelki fegyveredben, hitben,
reménységben, keresztyén életben, a' mig
táruul vagyon várjad kegyességben.
Holt Ányánpjáról illik példát venaúnk,
mert általa muis halálcol intetünk,
hogy holnap a' Cher lesz valakim köz-
zülünk, minnyájan s. mindenütt vigyá-
zásban legyünk.

Látodé a' Víznek naponként polyását,
is minden állatnak sürü változását,
ha egysser el mulik meg nem fordul-
lását

Lását, hanem tapasztalod más-
nak támadását.

Látod az emberis hasonlatvsképpen,
változik ez földön való életében, ha-
nevekedik is naponként sejtében,
nem sok napok után tétetik az föld-
ben.

Méltó hát vigyázni halando embernek
halál hogy ne ártson a mi életünk-
nek, kerjük segítségét a mi Isten-
nünknek, had legyünk részesi ör-
vök üdvösségnek.

Eorótké dicséret néked is tisztesség!
Ki lakol mennyiségben, nagy hatal-
mas Felség; Kit dicsér mindenkor
a Mennyei Kétség; Kit vall egy
Istennek egész Keresztényiség.

37. MAS. XC. Soltár.

Te benned birtunk eleitől fogva, ill-
ram téged tartottunk hajlekünknek,

mikor

3

mikor még semmi hegyek nem
voltanak, hogy még sem Ég, sem
Föld, nem volt formálva, te voltál,
és te vagy erős Isten, és te még
marader minden üdőben.

Embereket te még hagyod hal-
ni, és ezt mondod az Emberi Nem-
zetnek: Légyetek porra, kik por-
ból löttetek, mert ez az ezentendő
előtted annyi, mint az tegnapiak
el el múlása, és egy lynch rövid
vigyázása.

Ki mulni hagyod őket oly kerteslen,
mint az álm, mely el mulik azon-
nal, mikolyt az Ember fel serken
álmából. és mint a Zöld füvetke
a mezőben, a mely nagy hamarság-
gal el hervad, reggel virágozik, est-
ve meg szárad.

Felséges Isten napja életünknek, el mulik

hamar
3

hamar nagy hertelenséggel, mint
 a' mondott szót el ragadgya a' szél.
 A' mű életünk kit nekünk enged-
 tél, mint egy ketven esztendői-
 dő, hogy ha több, tehát nyolcvan
 esztendő.

És ha kedves volt is valamenynyire,
 de többire volt munka és fajda-
 lom, el kél életünknek minden é-
 kesége, el mulik mint az árnyék és
 az álom. De a' ki képen várja az
 Urat, holta után talál boldogságot.

Tamás meg azért minket kegyelmesen,
 hogy rövid voltát életünknek ér-
 tsük, és eperéggel magunkat vi-
 seljük; Oh Ur Isten forduly kor-
 zánk kegyesen, ne hagyjad hogy
 életünk nyomoroshjon, könyörülj
 mű rajtunk szolgálidon.

Sóles bé minket veggel nagy irgalma-
 dal
 3

dal, hogy jó kedvel vigyük vég-
 hez életünket, ne terbelcsünk szolgál-
 matossággal; Vigasztaly minket és
 adgy könnyebiséget, és haragodat
 fordias el rollünk, mellyel réjolta
 ostoroztatunk.

Szolgaidon láttassad dolgaidat, dü-
 esőségedet ezeknek fiaim, add este-
 nünk Felséges hatalmadat; Mű
 kegyes Urunk, oh irgalmas Isten!
 minden dolgunkat bíjad, forgassad,
 kezeink munkáit igazassad.

38 0 Más. XVI. Soltár.

Nota: Bűnnek az eo Soltár.

Te benned Benc Atyám, minden bi-
 zodalmam, erős hittel vallom, hogy
 te vagy oltalmam, még akkor is mi-
 kor vagyok nagy bédalmam, tarts
 meg azért engem és légy nyugo-
 dalmam.

Az en
 3

Az én lelkem téged erős Urának tart,
mert énnekem te vagy kívánt ki-
fogó part, hogy hozzád végy,
nékem nyújtás kegyesen tart,
mely hogy el ne essem, kegyel-
mesen meg tart.

Nincs semmim mit adgyak sok jó te-
teleddért, végtelenen hozzád való
jóvoltodért, kegyelmes Atyai bur-
go szerelmedest, mellyet te tudsz,
s. az én begény lelkem is ért.

Aldlak Atyám téged, ki engem formál-
tál, és belém értelmes lelket gu-
vallottál, mind éjjel és nappal hi-
ven tanítottál, egész életemben a
jóhoz szoktattál.

Azért enis; mivel oktatál utadra, vig ö-
römmel nézek a te szent orkadra,
naponként körüllem való általmá-
ra, hogy ily nagy gondod volt én ve-
ám szolgálásra. (vám szolgálatára)

Nem fogyatkozom meg jó teteményed-
ben, mert részt engedez nekem Men-
nyei Keintésben, a' sors szerint nyi-
lam esik az égekben, mint már ré-
gen kívánt drága örökségben.

A földnek gyomrában nem hagyod te-
remet, hanem hatalmason fel köl-
tesz engemet, Mennyei örömmel bé-
föltöd szívemet, boldogságra vi-
szel rövid életemet.

MÁS.

39.

Judgyuk Uram Isten, hogy mind meg kell
halnunk, de hiszük azt, hogy az ö-
rök életbe, ismét mind fel támadunk,
mert te vagy életünk, te benned
halálunk, te vagy fel támadásunk;
Soha sem nem látta, fülis nem hallotta
ember

embereknek sive gondolotta,
 meg sem gondolhatta, mely nagy
 dücsőséget, az Ur Isten szerzet, az
 ötet szeretőknek.

El törli az Isten könyvhullatásinkat
 és el távoztattya ^{az} mü tollunk, ^{az} mi
 keserűséginket, mert bánat nem lép
 fájdalom sem lép, csak nagy d
 esőség lép.

Holott uralkodik, az Atya Ur Isten
 az eo áldott dücső Szent Fiával
 a mü Urunk Krisztussal; ki min
 ket vizajsttal, az eo Szent Lelk
 vel, mind örökkön örökhé.

40. o. Más. Lxxxviii. Soltár.
Az 7dik Soltár Notájára.

Uram engem nagy busultodban, ne
 fedj

fedj és ne verj karagodban,
 vagyok igen nehéz bűbän, tej hoz,
 zam nagy irgalmadban; Mert ha bü-
 nöm veted az fontban, meg nyom en-
 gem sok ezer gondban, hogy gyarto va-
 gyok valoban, tekénes ráam joldodban.

Tetemben minden remmi érség, el ha-
 gyott régen az egészég, telkemből is a
 békesség, el ment r. meg fojt a beteg-
 ség; ábrázatomatis a szépség, el had-
 ta, és minden ikesség, retteget sibe-
 li kétség, vagyon hátra csak remtség.

Regény vagyok és meg nyomorult, mert
 minden tetemem el korult, minden
 szépségem meg rutult, emberek közzül
 ki szorult, bűnömért rám fájdalom
 tödult, somoru sive bűbän borult,
 szememből könyvem ki szordult, minden
 jold

jotol vagyok meg dult.
 Testemben oly nagy fájdalom jár, minek
 sebeseen folyo mely víz ár, melyis
 szaggat minc hegyes ár, bünömös ol
 neher minc a sár; Ily sok bajom kö
 porsóban zár, remésem csak te
 vagy már, melyertis telkem tized va
 legy énnikem eris kövár.

Azért Uram hozzám közelíts, engem
 elölled el ne tartsis, soe nagy fájdalom
 mim meg tágitis, kérlek Uram hogy
 meg tartsis; Gyötrelmentőlis meg
 szabadíts, haragod hozzám kedvel
 ujjits, engedelmessegre képsits, és
 engemet hozzád terits.

Uram Isten ne hadgy el engem, nezed
 ügyem és segény telkem, bíjad, igaz
 gasd örvényem, tekénes rejám, segély
 engem; Ne aly meffte töllem Istenem

szány
 7

szány meg végre édes Vezérem,
 ne késsel én segedelmem, tiens
 jöj el üdvözégem.

III. Más. LXXXVIII. Soltár.

UR Isten én üdvözégem, éjjel, nappal,
 kiáltok hozzád, könyörgésemet meg
 halgassad, és tekénes meg nagy misé
 gem, kegyesen hajcs hozzám füle
 det, érts meg én eszedesemet.

Az én tedtem nyaralvákkal, telheség
 gel el aradt, s. el söt, minc a ki már
 a síban képsült, s. a föld gyomrában
 alá száll, vagyok atoz éppen hasonl,
 kinek immár képs a Kóporsó.

A' Kóporsóban söl engem, bí vetél a'
 seccé melyregben, holoz el hadgyat
 tam erősen, de csak te vagy remése
 gem, ismérvímis mind el hagyta rak,
 miserek kik vigasztallyanak. De

De tudom fel támad az halott, hogy
csudatévelid hírdese. Nincs ugyan
a koporsóban, ki emlétre jövölced
de ingalmasságod a Mennyben, ma
denkor lesz emlékeresben.

Ki is ismerne tégedet, s. a te csudatével
mennyidet, igazságodat ki értené? az
halott nincs emlékeres; de én csak
tégedet imádlak, szívemben jegi-
tegyül hirdlek.

Már távol vitéd én töllem, minden is-
mérő barátomat, ha hihataámis ro-
konimat, hiszen semmi hív emberem,
barátim is mind oda vadaak, is én
töllem el távoztaak.

Uram ne vess el engemet, ne rejts el
kegyes szemeidet fordítsád énre-
ám orzádat, had látszam ingal-
madat, támadd fel a pörből resto-
met

met, vigyed dücsőségben telkenec.

420. MÁS. XC. Soltár.

Ur Isten oltalmad igérted mi ne-
künk, hogy gondviselésed alatt tar-
tod élünk, is legelőször minket, s.
meg bocsáttod vétünk, ki bőlesen
a földből, formálcad volt testünk.

De lásd Uram minket mely sok nyar-
valya, minket pedig senki rajtad kül-
sánt, meg nem sánt, ránk mais nyaralyánk
ujjab nyaralyánk vánk, s' már sokra kö-
zülünk az Halál földes hánt.

Te minnek előtte lennének az Hegyek,
még az előt mikor nem voltakak völ-
gyek, valál akkor mikor lettenek az
Egek, is azoktól külön váltanak
az Vizek.

Mind

Mind örökké is élj. s. örökké meg
marad, minke pedig mint egy pü-
spálac te arat, bu, bánat, is vérség
miatt élünk nem hader, sok nyaral-
lyák után boros koponoc adiz.

Ezer estendőc bár szintén el töltenék
bár abban kedvünkre nagy örömben
élnék, de arzal boldogok soha mi-
nem lennének, mert végre ugyan csak
föld gyomrában mennének.

De mi életünk oly rövid mint egy Nap,
melyben egy nyaralynak, más nyaralynak
ra kap, igen véletlenül az halál
földhez esap, minden estendők, az-
nyik mint egy tegnap.

Mint a Vár virasztó félelemmel szun-
nyad, így a mi életünk reggélred
gyomnyad, életünk határai sezzec
hogy meg vonnyad, s. annak rövid vol-
tác buval környül vonnyad.

Hason-

Hasonlok vagyunk a gyors víz folyásá-
hoz, annak igen hamar el mulo hab-
jához, vagy a szunyadoso embernek
álmához, avagy a Fellegnek futó
ármékához.

Bizony nem különbek vagyunk mint a
Virág, melyet, ha sokjából a Nap
által ki háj; vagy a Carlo le metz,
vagy az jerej le ráj, reggel kedves
s. este, a kementében háj.

Oly rövid estendők mint egy szó kimon-
dás, addig el mulunk, míg egy szonk
után jó más, hetven estendőkben
az halál vermet as, mely körül hal-
lak sokpor a jajgatás.

Ha nyoltrvan estendőc élünk, sokat él-
ünk, de mind erekbemis igen sokat
félünk, bu, bánat, fájdalom, sok
nyaralya velünk, végre pedig
megi

mégis földben kelünk.

De mégis mely báron ez világon élünk
bűneinkből hozzád mely neheren
térünk; Uram azt ne sekinis söt bo-
csásd meg vétkünk, hogy halálunk
után job életet nyerjünk.

Mely sok gonoszt értünk, öns meg an-
nyi jót várak, ingalmasságnak,
kötösé ad reánk, mely kegyel-
menéggel és jó kedvel hozzáak,
had orvosságunk abban, hogy el-
nem hagyó Átvánk.

Tessék meg mű rajtunk szolgálton ked-
ved, had diésérjünk más a kent.
ekkel téged; Ur Isten mi reánk,
fordisad pent símed, s. úgy meg
minket, kéirt legyen áldoa neved.

43. Más. xxxviii Solcár.

Nota: Ur Isten legy most mi velünk.

Uram

57
Uram engem busulcodbar, ne so-
ritts meg kemény számadásbar,
bűneimert soros igazságbar, ne
bűntes haragodbar.

Hines seftemben ejeségem, lelke-
benis maesen bekesejgem, lassan,
lassan, az en lépségem, majd el fogy
s. ikesejgem.

Rejéim vagyok és nyomorult, rám bű-
nömert sok fájdalom ~~terult~~, az en
szemem tirdában borult, szívem nagy
bura fordult.

Seftemben nagy fájdalom jár, lelke-
benis van igen nagy kár, a nagy bá-
nat, fraggat minc éles ár, mégis szi-
vem téged vár.

Hines seftemben semmi észé, gyöbel.
memben esügged a remenséft, el-
memben sines egész esendenséft, d-
yan

lyan nagy a betegség.

De mégis hozzád hiállok, segítségem
másutt nem találok, sülled pedig
nagy bírávár várok, mikor hozzád
őrajtok.

Mert én csak benned remélek, s. a.
zón hogy engem meg halgas kér-
lek, ved azt hogy én téged fel-
lyelek, és el se felejtselek.

Hogy így mikoron szívemet az kegyes-
ség bírja életemet, ajánltsam
néked én lelkemet; halgasd meg
keresémet.

Uram ne had el fejemet, bírad s. i.
gaszgattad életemet, sekénes réám
saris meg engemet, ad meg várc
örömmet.

44. Más. vs. Solcár.

Uram te nagy haragodban, mely
mind

miatt vagyok bűbár, engemet ne
fedgy meg, és haragodnak tűze, sün-
nyek meg sebessége, melyben ne bün-
tes meg.

Nékem Uram légy irgalmas, mert va-
gyok nagy fájdalmas; ne hadgy Ur-
am kérék, gyogyíts meg sírelmimem,
s. el rettent tetemimem, ujjítsd meg
hogy éllyek.

Lelkém igen katorodik, méjében bán-
kodik, kesergek szívemben; araggy el
hadné engem? ne hagy kedvetlen-
kednem, sok s. nagy gyötrelmimben.

Térj Uram kegyesen hozzád, mert jaj
el fogyathozám, te nagy irgalmad-
bol, sánnny meg nyaralaimban, is
ne hadgy fájdalommban, mert meg
kínaimtól.

mert.

Mert ha minnyájan meg halunk
ez világból ki mulunk, mints emle-
kereted, senkinél az halálban,
feküvén a koporsóban, ki dicsér-
ne téged?

El fáradtam bánatomban, egész éj-
jel síromban, könnyhullatásimmal,
Nedvesítem ágyamat, ápszaton nyi-
szolyámát, sűrű kiralmimmal.

Könyörgésem meg halgattya, az Úr
és el fogadgya, én imádságomac.
és a' mit tölle kérek, minden jókat
meg nyerek, ugy kívánsága jomat.

45. Más! Luk: 2. 18. 29. 30. 31. 32.

Uram bocsásad el, szolgádat beki-
vel, szent igéreted szerenc, mert te
Idvezítöd, én szemeim előt, nekem
nyilván megjelenc.

Hic
3

59

Hic világos fényül, Pogányoknak
küldél; Kinek fényességével, nyil-
ván ki jelennék, a szent Izraél-
nek, nagy dicsősége pellyel.

o. Más. *mt. 46.*

Nota: Emlikerem melco arrol.

Vártam igaz reménséggel, megis lát-
tam szemimmal, az Urnak eo szan-
badítását, midőn énnekem, fájdal-
mimat meg oldozá kegyesen, és
el bocsátta esendesen.

Immár én is vijan megyek, az én édes
meg Válcumbor, a' ki enjem vésen ma-
gábor, és béis vésen, az eo dicsőséges
szent országában, az mennyei bol-
dogtságban.

V E G E.

Mutato Tabla.

A.

Adgy üdvösséges ki mentél.
 A' Kegyes Isten jó volta.
 Az örök élet abban áll.
 Az Ur Istennek jó akaratyából,

B.

Bizontalan voltát világ állapotjának,
 Bűnnek az eo soldgya örök halál

C.

Christusnak hű keresztényem,

E.

Életünknek végső napját,
 Emlékeznem méltó arról mi
 Emlékezzünk mi keresztényen
 Emlékezzünk mostan, a' szomorú:
 Emlékezzünk mostan utolsó nap:

F.

Felecsé drága dolgot, az igaz
 Felséges Isten várunk reménységgel,

H.

H.

Hadgyátok el hű kereszténynek,
 Ha gondolod élő ember te állá:
 Halando emberek kik most
 Halgasd meg Uram kérésem,

J.

Istennék áldása az olyan em:
 Jer temessük el a' testet, melyről
 Jer regyünk el a' testeket, adgyunk
 Jesus Kristus Isten fia, ki vagy
 Jesus Kristus Istennek kint fia,

K.

Keresztvények kik kristusban bíznak,

M.

Magamban el végeztem és mondám,
 Már el megyek az örömben, Angyal:
 Meg szabadultam már, én a' testi
 Mit bízik ez világ ö alnokságában,

O.

Oh majd el mulando emberi nemz:
 Oh mely igen rövid volt lám ez világ

R.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

